

berøre dette specielle Punkt, vil jeg i en Parenthes udtale det Haab, at Kommunerne ikke skulle bidrage til at udføre dette Tvangsmiddel, men at Omkostningerne gaa paa Fallitboets Regning, i hvis Interesse det anvendes. Jeg skal blot endnu tillade mig at fremhæve et af de Principer, paa hvis Gjennemførelse jeg sætter mest Pris, men som ikke er nævnt paa det Sted, nemlig Side 34 i Motiverne, hvor de øvrige vigtige Principer, som ere indførte i andre Lande og tilbids endnu ikke ere indførte hos os, ere angivne. Jeg lægger idetmindste ligesaa megen Vægt paa den væsentlige Forandring, som foreslaas i Udkastet, at Fallenten ikke længere skal staa som en Person, der har Afgang til at varetage sin Interesse, men over hvem man ikke har nogen egentlig Myndighed, men at han fremtidig tvinges til at bidrage sit Mulige til det bedste Resultat for Fordringshaverne. Dette Princip anerkjender jeg fuldt saameget som de, der ere nævnte i Begyndelsen af Motiverne Side 34; i Forbindelse dermed staaer jo den vigtige Forskrift i § 65, der er ledet af samme Tanke. Naar jeg saaledes hidtil har indskrænket mig til at nævne, hvad jeg for Deltagernes ikke nærmere vil indlade mig paa, turde det være paa Tiden at sige, hvad der da ligger mig paa Hjerte, og det er at give en Slags Svar paa Tiltale. Den høitærede Justitsminister, i hvis Hænder jeg saavel som ethvert af de andre Medlemmer af dette Thing med saa stor Tryghed ser Ledelsen af ethvert større Lovarbejdes Fremme lagt, har ved Forelæggelsen af dette Lovforslag sagt og gjentaget, at han vilde gjøre Rigsdagen meddelagtig i Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt nu til særskilt Behandling at udtage denne Del af den mere omfattende Opgave, til hvis Løsning det for 3 Aar siden blev overdraget en Proceskommission under Ministerens Forsæde at forsøge paa at gjøre Forslag. Han har gjentaget lignende Ord paa et senere Trin af Forelæggelsen; han har stillet det Spørgsmaal, om vi ville fremmie visse Materier særskilt, eller oppebie, at den hele Reform forelægges samlet. Jeg for mit Bedkommende er ikke blind for de Betæneligheder det kan have at udtage de enkelte Materier til succes-

siv Behandling, og de Bemærkninger, med hvilke Diskussionen idag blev aabnet, minde om en af de større Betæneligheder, nemlig at der indtil videre ikke gives een Orden for alle insolvente Boer, men at man faar Klasser, hvoraf nogle skulle behandles efter den tidligere Lovgivning, nogle skulle ordnes ved fremtidig Lovgivning, asset fra, at der indenfor den nye Konkursorden bliver flere Klasser. Jeg er heller ikke blind for Spørgsmaalet om, hvorvidt den omliggende Lovgivning er moden til at modtage denne Fallitret; jeg skal eksempelvis henvise til Lovgivningen om Handelsbøger. Det er imidlertid ikke disse Spørgsmaal, som det dreier sig saameget om, det er heller ikke det, hvad Motiverne sige i deres Begyndelse, at det har vist sig muligt at indordne de nye Regler i den nu bestaaende Procesret og lade dem passe ind i den bestaaende Domstolsorganisation; hvad der spørges om, er, hvorledes det, der her foreslaas os, vil passe ind i den fremtidige sandsynlige Formation, som Regeringen senere vil foreslaa os, om det, saaledes som det er sagt et Sted af Mindretallet i Kommissionen, kan tænkes i nogen Retning at blive præjudicerende for den fremtidige Organisation. Det er egentlig dette Spørgsmaal, der forelægges os, paa hvilket jeg ønsker at svare, hvisaarsag jeg ikke helt har villet frifalde Ordet. Jeg for mit Bedkommende sværger gjerne til den høitærede Justitsminister, men det skal betones, at, naar vi gaa videre i denne Sag, da sker det forsaavidt paa hans Ansvar; thi Thinget kjender ikke de sandsynlige fremtidige Formationer. Jeg tror at burde henstille, om der kan være Tanke om at gjøre Thinget delagtig i Formodningen om, hvad der vil komme. Skulde Sligt paa et tidligere eller senere Stadium være Tanken, saa vil den høitærede Minister ikke blot have Thinget meddelagtigt, men ogsaa gjøre det medansvarligt, det er dette, jeg har kunnet ønske at sige som et Slags Afrunding af Diskussionen, som Gjensvar paa den Tiltale, der er fremkommen fra den høitærede Justitsminister ved Forelæggelsen.

Justitsministeren: Jeg paaskjønner saavel den Modtagelse, som det foreliggende